

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 320 af 22. December 1915 om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden og om Dækning af overordentlige kommunale Udgifter bemyndigedes Kommunerne til med Tilskud fra Staten at træffe Foranstaltninger til at modvirke Dyrtidens Følger for den uforuende eller mindre bemidlede Befolkning samt til endvidere at træffe yderligere Bestemmelser vedrørende Befolkningens Forsyning med de første Livsformødenheder af Levnedsmidler og Brændsel, hvorhos Kommunerne fik Beføjelse til at skaffe sig Dækning for deres Udgifter ved disse Foranstaltninger gennem en Tillægsskat paa saadanne Dele af Befolkningen, paa hvilke Dyrtidens Tryk ikke hviler saa haardt; denne Lovs Gyldighed blev ved Lov Nr. 317 af 30. Oktober 1916 forlænget indtil 31. December 1916.

De Forhold, som nødvendiggjorde Loven af 22. December 1915, vedvarer endnu, og Dyrtidens Tryk hviler nu tungere paa Dele af Befolkningen end for et Aar siden. Selv om den ved Arbejdsløshed forarsagede Trang for en stor Dels Vedkommende er afhjulpen, vedvarer Dyrtiden, og denne virker ikke blot haardere paa Grund af sin Langvarighed, men den almindelige og stigende Prisforhøjelse gør stadig Forholdene vanskeligere for større og større Dele af Befolkningen. Regeringen for sit Vedkommende maa derfor anse det for nødvendigt, at der ogsaa i den nærmeste Fremtid — udover de for hele Landet gældende prisregulerende Foranstaltninger i Medfør af Loven af 7. August 1914 — træffes Foranstaltninger fra det offentlige Side til at modvirke eller mildne Dyrtidens Følger.

Med Hensyn til de Erfaringer, som er indvundne angaaende Virkningerne af den nugældende Lov, skal man oplyse følgende:

Ved Lov af 22. December 1915 paa lagdes det Indenrigsministeriet at fastsætte forskellige supplerende Regler til Lovens Gennemførelse, hvilket Paalæg er opfyldt ved Ministeriets Cirkulærer af 10. Januar og 3. Marts 1916, der aftrykkes som Bilag 1 og 2; i Forbindelse hermed har Ministeriet ved Cirkulærer af 24. August og 30. Oktober 1916 i Henhold til Lovens § 6 autoriseret Regnskabsskemaer for Kommu-

nernes Udgifter ifølge Dyrtidsloven. Ved Cirkulære af 4. August 1916 har man endelig anmodet Kommunerne om at indsende skematiske Oplysninger om Størrelsen af deres Udgifter ifølge Loven med Angivelse af, til hvilke af de i Loven omhandlede Øjemed Beløbene er medgaaede, samt om Tillægsskatternes Størrelse, ligesom man har udbedt sig Kommunalbestyrelsernes og Amternes Ytringer med Hensyn til Lovens Fornyelse. Efter at de indhentede skematiske Oplysninger er bearbejdede af statistisk Departement, aftrykkes som Bilag 3—4. Fortegnelser over Kommunernes Udgifter til Foranstaltninger ifølge Dyrtidslovens §§ 1 og 3 (Udgifter med Statstilskud) og samme Lovs § 2 (Udgifter uden Statstilskud) samt over saadanne Udgifter, til hvis Dækning Tillægsskat ifølge Dyrtidslovens § 7 kan udskrives; Bilag 3 a—b omfatter Tiden fra 22. December 1915 — eller, for saa vidt angaar Udgifter ifølge Lov Nr. 237 af 2. Oktober 1914, jfr. Lov Nr. 90 af 31. Marts 1915 (Understøttelse til Arbejdsløse), og Lov Nr. 281 af 27. Oktober 1915 (ekstraordinær Understøttelse til Enker), fra 1. April 1915, jfr. Dyrtidslovens § 14, — til 31. Marts 1916, medens Bilag 4 a—b omhandler Tiden fra 1. April til 30. Juni 1916. For at faa en Oversigt over Statens og Kommunernes omtrentlige Udgifter ifølge Dyrtidslovens §§ 1—3 har man udarbejdet den som Bilag 5 aftrykte Beregning, ved hvilken man er gaaet ud fra, at det Tidsrum, for hvilket Oplysningerne foreligger (22. December 1915 til 30. Juni 1916) udgør ca. $\frac{6}{10}$ af Dyrtidslovens oprindelige Gyldighedsperiode, hvorhos den Andel af Statsskatten, som ifølge Lovens § 6 stilles til Raadighed for Kommunerne, er anslaaet til ca. 7 Mill. Kr. eller ca. 2 Kr. 30 Ø. pr. Indbygger, idet Danmarks (derunder Færøernes), Folkemængde pr. 1. Februar 1916 udgjorde 2,940,979 Personer. Efter at denne Opgørelse er foretaget, foreligger Oplysninger, hvorefter den overordentlige Indkomstskat i indeværende Aar, sammenlagt med den i forrige Aar erlagte, vil andrage et saa stort Beløb, at Kommunernes Andel vil blive endogsaa betydelig større end her forudsat.

Af den som Bilag 5 a—b aftrykte Beregning fremgaaer nu for det første, at Landkom-